

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 24. 11. 2005r.

RKT – 61 – 80/05/AD

DECYZJA Nr RKT - 55 /2005

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 ze zm., Dz. U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652, Dz. U. z 2004r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959, Dz. U. z 2005r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 184, poz. 1539) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko Piotrowi Adamowi K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Wydawnictwo „Rock-Serwis” w Krakowie, (...), polegającą na zawieraniu z konsumentami umów na odległość za pośrednictwem internetu,
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę** polegającą na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku niepotwierdzenia konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia następujących informacji o:

- organie rejestrowym i numerze, pod jakim przedsiębiorca figuruje we właściwym rejestrze,
- terminie i sposobie dostawy zamówionego towaru,
- terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący,
- miejscu i sposobie składania reklamacji,
- prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz ze wskazaniem ustawowych wyjątków od tego prawa wynikających z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.),
wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny

i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

II. Na podstawie art. 23e ust. 2 w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **uznaje się za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów**, praktyki polegające na nieudzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku:

1. Nieinformowania konsumentów o imieniu i nazwisku przedsiębiorcy, o organie, który zarejestrował jego działalność gospodarczą oraz o numerze, pod którym działalność tą zarejestrowano, czego dotyczy art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000r. Nr 22, poz. 271 ze zm.);

2. Nieinformowania konsumentów o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków określonych przepisami prawa, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 9 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny

i stwierdza się zaniechanie ich stosowania z dniem 05. 08. 2005r.

III. Na podstawie art. 100e ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, mając na uwadze ważny interes konsumentów nadaje się decyzji w zakresie punktu I **rygor natychmiastowej wykonalności.**

IV. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się zobowiązać Piotra Adama K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wydawnictwo „Rock - Serwis” w Krakowie do poniesienia kosztów niniejszego postępowania w wysokości 36 zł (słownie: trzydzieści sześć złotych).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej organem antymonopolowym) przeprowadzono badanie witryn internetowych (RKT-035-36/04/AD), za pośrednictwem których zawierane są z konsumentami umowy sprzedaży. W ramach przedmiotowego badania zapoznano się z treścią zapisów prezentowanych przez Piotra Adama K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wydawnictwo „Rock-Serwis”, (...) (zwanego dalej przedsiębiorcą). W toku w/w badania, w wyniku analizy treści zapisów prezentowanych na stronie internetowej o adresie www.rockserwis.pl, za pośrednictwem której przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą, ustalono, że mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (zwanej dalej uonpk), co może prowadzić do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej także ustawą antymonopolową). Organ antymonopolowy powziął podejrzenie, że do naruszenia przez przedsiębiorcę przepisu art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej mogło dojść w wyniku niedopełnienia przez niego obowiązków wskazanych w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. W związku z tym, postanowieniem nr 1 z dnia 14. 07. 2005r. (karty nr 3 i 4) organ antymonopolowy wszczął niniejsze postępowanie pod następującymi zarzutami:

- Nieinformowania konsumentów o imieniu i nazwisku przedsiębiorcy, o organie, który zarejestrował jego działalność gospodarczą oraz o numerze, pod którym działalność tą zarejestrowano, czego dotyczy art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny,
- Nieinformowania konsumentów o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków określonych przepisami prawa, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 9 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

W toku niniejszego postępowania powzięto wątpliwość, że przedsiębiorca nie potwierdza konsumentom na piśmie najistotniejszych informacji dotyczących zawartej umowy. Z uwagi na to, postanowieniem nr 3 z dnia 25. 07. 2005r. (karta nr 39) rozszerzono niniejsze postępowanie o zarzut naruszenia art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez:

- Niepotwierdzanie konsumentom na piśmie informacji, o jakich mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 9 ust. 3 ustawy o

ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

W załączeniu do pisma z 20. 07. 2005r. (karty nr 26 – 27) przedsiębiorca przekazał dokumenty rejestrowe (karty nr 35 – 37), a w załączeniu do pisma z 05. 08. 2005r. (karty nr 42 – 43) wydruki potwierdzeń przesyłanych przez przedsiębiorcę konsumentom za pośrednictwem poczty elektronicznej (karty nr 45 – 47, 49) specyfikacje (karty nr 44, 48) oraz fakturę VAT (karta nr 50), a także „Regulamin zakupów” (karty nr 51- 53).

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje.

Piotr Adam K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Wydawnictwo „Rock – Serwis” na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Krakowa pod numerem (...) (karta nr 35). W ramach prowadzonej przez niego działalności zawierane są umowy sprzedaży na odległość z konsumentami przez internet, za pośrednictwem strony o adresie www.rockswerwis.pl. W toku kontroli witryn internetowych przeprowadzonej przez organ antymonopolowy ustalono, że przedsiębiorca nie informuje konsumentów przed zawarciem umowy o swoim imieniu i nazwisku, o organie, który zarejestrował jego działalność gospodarczą, o numerze, pod jakim tego dokonano oraz o prawie do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówionego towaru oraz o wyjątkach od tej reguły (karty nr 11, 13, 15 - 16). Powyższe zostało potwierdzone także ramach niniejszego postępowania (karta nr 26). W piśmie z 05. 08. 2005r. przedsiębiorca wskazał, że informacje, o jakich mowa powyżej, zostały zawarte w „Regulaminie zakupów” (karty nr 51 – 52) zamieszczonym na stronie internetowej, za pośrednictwem której prowadzi on działalność (karta nr 42).

Analiza akt sprawy wykazała, że przedsiębiorca nie przekazuje konsumentom pisemnych potwierdzeń części informacji wymienionych w art. 9 ust. 1 uonpk, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 9 ust. 3 tejże ustawy. Zgodnie z ostatnim z przywołanych przepisów przedsiębiorca, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, powinien sporządzić pisemne potwierdzenie najistotniejszych danych związanych z umową, a więc informacji o: imieniu i nazwisku (nazwie) przedsiębiorcy, adresie zamieszkania (siedziby) przedsiębiorcy, organie, który zarejestrował jego działalność gospodarczą numerze, pod jakim tego dokonano, istotnych właściwościach świadczenia i jego przedmiotu, cenie obejmującej wszystkie jej składniki, zasadach zapłaty ceny, kosztach oraz terminie i sposobie dostawy, prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz z wyjątkami, kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy, terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, miejscu i sposobie składania reklamacji. Potwierdzenia zawarcia umowy zawierające najistotniejsze dane odnoszące się do stosunku prawnego łączącego strony przekazywane są w niniejszym przypadku za pośrednictwem poczty elektronicznej (karty nr 45 – 47, 49) oraz poprzez wystawienie specyfikacji (karty nr 44 i 48) lub faktury VAT (karta nr 50). W/w specyfikacje nie mają formy pisemnej. W przypadku faktur forma ta została dochowana. Należy jednak zauważyć, że żaden z w/w dokumentów nie zawiera wszystkich elementów wymaganych na podstawie art. 9 ust. 3 uonpk w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk. Analiza specyfikacji wykazała, że zamieszczono w nich następujące dane: imię i nazwisko przedsiębiorcy, jego nazwę, adres, numer telefonu, adres strony internetowej oraz adres elektroniczny, NIP, miejsce i datę wystawienia dokumentów oraz datę sprzedaży, numer specyfikacji, dane nabywcy, nazwę artykułu, ilość nabywanych sztuk, cenę netto i brutto, wartość podatku VAT, kwotę do zapłaty, sposób i termin zapłaty, imię i nazwisko osoby, która wystawiła specyfikację. Faktura VAT zawiera ponadto REGON, numer rachunku bankowego przedsiębiorcy oraz jego podpis.

W toku niniejszego postępowania organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Do umów zawieranych na odległość stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Ponadto umowy tego rodzaju podlegają szczególnemu reżimowi prawnemu, wynikającemu z ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, jak również z ustawy z dnia 18 lipca 2002r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.). Umowy zawierane z konsumentami bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania na odległość, podlegają szczególnej regulacji prawnej, gdy kontrahentem konsumenta jest przedsiębiorca, który w taki sposób zorganizował swoją działalność. Z uwagi na w/w regulację, zawartą w art. 6 ust. 1 uonpk, by daną umowę zakwalifikować do grupy umów zawartych na odległość, muszą zostać spełnione następujące przesłanki:

- stronami umowy muszą być konsument i przedsiębiorca,
- umowa musi być zawarta przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość,
- umowa musi zostać zawarta w w/w sposób w ramach tak zorganizowanej działalności przedsiębiorcy.

Z powyższego wynika, że przedsiębiorca i konsument nie mogą jednocześnie pozostawać w tym samym miejscu a ich kontakt musi następować z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, np. z wykorzystaniem poczty elektronicznej albo telefonu. By umowa podlegała regulacji ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, musi zostać zawarta z wykorzystaniem środka porozumiewania się na odległość, jeśli przedsiębiorca w taki sposób zorganizował swoją działalność, tj. przynajmniej część umów zawiera normalnie w ten sposób. W ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną określono obowiązki obciążające przedsiębiorców świadczących usługi tego rodzaju. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców zawierających z konsumentami umowy na odległość rozbudowane obowiązki informacyjne. W art. 9 ust. 1 uonpk określono obowiązki poprzedzające zawarcie umowy. W myśl tego przepisu przedsiębiorca jest obowiązany do przedstawienia m. in. danych identyfikujących go oraz określających najistotniejsze kwestie związane z zawieraną umową, jej przedmiotem, sposobem i terminem realizacji, prawem do odstąpienia. Zgodnie z art. 9 ust. 3 uonpk po zawarciu umowy przedsiębiorca musi powyższe dane potwierdzić na piśmie.

Art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że *„1. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. 2. Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów”*.

By doszło do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów muszą zostać kumulatywnie spełnione dwie przesłanki tj.:

- określone działanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności oraz
- działanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwsza przesłanka zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem tj. zakazane ustawą lub, gdy niedopełnia on ciążącego na nim obowiązku. Druga z przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy ogółu konsumentów, większej ich grupy. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby podmiotów, których nie da się zidentyfikować, interesy konsumentów, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym.

W przypadku, gdy dochodzi do naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy na mocy art. 23 c ust. 1 tej ustawy uznaje określoną praktykę za naruszającą zbiorowe interesy i nakazuje zaniechanie jej stosowania. W przypadku, gdy przedsiębiorca zaniechał stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, stosownie do art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje decyzję stwierdzającą zaniechanie stosowania określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

I.

Art. 9 ust. 3 uonpk nakłada na przedsiębiorców zawierających z konsumentami umowy na odległość obowiązek potwierdzenia na piśmie niżej wymienionych informacji zawartych w art. 9 ust. 1 uonpk. Są to następujące dane dotyczące: imienia i nazwiska (nazwy) przedsiębiorcy, jego adresu zamieszkania (siedziby), organu, który zarejestrował działalność gospodarczą i numeru, pod jakim tego dokonano, istotnych właściwości świadczenia i jego przedmiotu, ceny obejmującej wszystkie składniki, zasad jej zapłaty, kosztów, terminu i sposobu dostawy towaru, informacji o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz z wyjątkami i informacji o kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy, terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, miejsca i sposobu składania reklamacji. Przedmiotowe potwierdzenia powinny mieć formę pisemną. Zgodnie z art. 78 § 1 Kc *„Do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli, z których każdy jest podpisany przez jedną ze stron, lub dokumentów, z których każdy obejmuje treść oświadczenia woli jednej ze stron i jest przez nią podpisany”*. Z powyższego wynika więc, że by można było uznać, iż zachowano formę pisemną określonej czynności, podmiot musi złożyć własnoręczny podpis.

Taką samą rangę, jak podpis własnoręczny ma podpis elektroniczny weryfikowany przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego wykazała jednak, że w tym przypadku przedsiębiorca nie składa podpisu, o jakim mowa powyżej.

W analizowanej sprawie przedsiębiorca wystawia zaświadczenia dwojakiego rodzaju tj. specyfikacje i faktury VAT. Rozważając kwestię formy, w/w dokumentów należy uwzględnić regulacje określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798). Zgodnie z § 9 przedmiotowego rozporządzenia faktury VAT nie muszą być opatrzone podpisem sprzedawcy. W związku z powyższym można było przyjąć, że faktura VAT nie musi być opatrzona podpisem przedsiębiorcy, by można było posługiwać się nią w obrocie. Jednakże konieczne będzie wystawianie potwierdzeń pisemnych w przypadkach, gdy konsumenci otrzymują wyżej wskazane specyfikacje.

W dalszej kolejności należało poddać analizie treść potwierdzeń doręczanych konsumentom, pod kątem ich zgodności z art. 9 ust. 1 i 3 uonpk. Zarówno w przypadku specyfikacji, jak i faktur VAT brak jest informacji na temat:

- organu rejestrowego i numeru, pod jakim przedsiębiorca figuruje we właściwym rejestrze,
- terminu i sposobu dostawy zamówionego towaru,
- terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący,
- miejsca i sposobu składania reklamacji,
- oraz prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz ze wskazaniem ustawowych wyjątków od tego prawa wynikających z art. 10 ust. 3 uonpk.

Z tego względu należało uznać, że przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku określonego w art. 9 ust. 3 uonpk.

Przedsiębiorca nie zamieszcza w wystawianych potwierdzeniach także dalszych informacji wyliczonych w art. 9 ust. 1 pkt 9 uonpk, tj. danych dotyczących umów o świadczenie usług. W związku z tym, że w rozważanym przypadku zawierane są umowy sprzedaży, niecelowe, a wręcz niemożliwe jest odwoływanie się do postanowień normujących kwestie związane z umowami o innym charakterze.

Piotr K. Wydawnictwo „Rock- Serwis” prowadzi sprzedaż książek, nośników z nagraniami muzycznymi, kaset video i dvd oraz różnorodnych gadżetów jak kubki, koszulki, świece, torby (karty nr 15 i 24) uzasadnione jest powoływanie treści art. 10 ust. 3 pkt 2 uonpk, czyli wskazanie, że prawo do odstąpienia od umowy nie przysługuje w wypadku dotyczącym nagrań audialnych i wizualnych oraz zapisanych na nośnikach programów komputerowych po usunięciu przez konsumenta ich oryginalnego opakowania. Z uwagi na to, że w niniejszym przypadku przedsiębiorca zawiera umowy sprzedaży, a nie umowy o świadczenie usług, nie jest wymagane wskazywanie informacji wyliczonych w art. 9 ust. 1 uonpk odnoszących się do umów, których przedmiotem jest wykonanie określonej usługi na rzecz konsumenta.

Odpowiednie potwierdzenie stanowi dowód zawarcia umowy o określonej treści. Dane, które powinny być w nim wymienione określają najistotniejsze elementy umowy. Umożliwiają one nie tylko identyfikację przedsiębiorcy, lecz również charakteryzują przedmiot świadczenia, sposób wykonania umowy oraz tryb postępowania w przypadku, gdy doręczony przedmiot nie odpowiada umowie. Ich potwierdzenie ułatwia konsumentowi skorzystanie z przysługujących mu uprawnień oraz zapewnia wiedzę na temat spoczywających na nim obowiązków, a także dokumentuje wyznaczone granice prawa konsumentów do odstąpienia od umowy. W przypadku powstania ewentualnego sporu na tle umowy zawartej na odległość posiadanie odpowiedniego dokumentu ułatwia dochodzenie roszczeń, a w razie skierowania sprawy na drogę sądową ułatwione będą kwestie dowodowe.

W niniejszym przypadku nakaz określony w art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk zostałyby spełnione, gdyby faktury VAT wystawiane przez przedsiębiorcę zostały uzupełnione o informacje na temat organu rejestrowego i numeru, pod jakim przedsiębiorca figuruje w ewidencji działalności gospodarczej, terminu i sposobu dostawy zamówionego towaru, terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, miejsca i sposobu składania reklamacji oraz prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz ze wskazaniem wyjątków wynikających z art. 10 ust. 3 pkt 2 uonpk. Realizacja obowiązku spoczywającego na przedsiębiorcy byłaby zapewniona także wówczas, gdyby przedsiębiorca oprócz dotychczas wystawianych faktur przysyłał pisemne potwierdzenia informacji wymienionych w zdaniu poprzednim.

Do spełnienia obowiązku wynikającego z art. 9 ust. 3 uonpk w przypadku, gdy przedsiębiorca przysyła specyfikacje doszłoby, gdyby wystawiał on konsumentom pisemne potwierdzenia następujących danych: imię i nazwisko (nazwa) przedsiębiorcy, jego adres zamieszkania (siedziby), organ, który zarejestrował działalność gospodarczą i numer, pod jakim tego dokonano, istotne właściwości świadczenia i jego przedmiotu, cena obejmująca wszystkie składniki, zasady jej zapłaty, koszty, termin i sposób dostawy towaru, informacja o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni wraz z wyjątkami i informacja o kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy, termin, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, miejsce i sposób składania reklamacji.

Sporna praktyka opisana w tym punkcie decyzji jest stosowana przy zawieraniu przez niego z konsumentami umów na odległość. Kontrahenci przedsiębiorcy tworzą liczną i nie określoną, co do składu osobowego grupę podmiotów. W związku z tym należało przyjąć, że dotknięci bezprawnym działaniem przedsiębiorcy albo przynajmniej narażeni na jego ujemne skutki zostali wszyscy konsumenci.

W świetle powyższego, na mocy art. 23 c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy orzekł, jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II.

1. Przedsiębiorca nie informował konsumentów o swoim imieniu i nazwisku, organie rejestrującym działalność gospodarczą oraz o numerze, pod jakim rejestracji tej dokonano, w wyniku czego doszło do naruszenia art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Zgodnie z w/w przepisem przedmiotowe informacje powinny zostać konsumentom przekazane najpóźniej w chwili złożenia im propozycji zawarcia umowy, a więc jeszcze przed powstaniem stosunku umownego pomiędzy przedsiębiorcą, a konsumentem. Dane, o jakich mowa powyżej, umożliwiają identyfikację przedsiębiorcy. Wiedza, o tym, kto może być drugą stroną przyszłego kontraktu jest wiedzą podstawową, a jednocześnie niezbędną. W przypadku powstania ewentualnego sporu na tle umowy zawartej na odległość i wystąpienia na drogę sądową, konieczne będzie wskazanie danych precyzyjnie określających przedsiębiorcę. Niedopełnienie niniejszego obowiązku polegającego na udzielaniu konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji powoduje, że działanie przedsiębiorcy nosi cechę bezprawności. Piotr Adam K. Wydawnictwo „Rock – Serwis” swoimi działaniami naruszył zbiorowe interesy konsumentów, gdyż praktyka przez niego stosowana była wymierzona w nieoznaczoną, liczną grupę konsumentów. Nie wykonując nakazu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 1 uonpk przedsiębiorca dopuścił się naruszenia art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca przekazał organowi antymonopolowemu „Regulamin zakupów” (karty nr 51 – 53), w początkowej części którego wskazano jego imię i nazwisko oraz firmę, pod jaką prowadzona jest działalność gospodarcza, a także numer oraz rejestr w jakim przedsiębiorca ten figuruje (karta nr 51). O dostępności regulaminu na stronie internetowej przedsiębiorca poinformował w piśmie z dnia 05. 08. 2005r. (karta nr 42). W związku z tym przyjęto, że od tego terminu jest możliwość zapoznania się z regulaminem odpowiadającym treścią regulaminowi przesłanemu w załączeniu do w/w pisma przedsiębiorcy. Na tej podstawie organ antymonopolowy stwierdził, że z dniem 05. 08. 2005r. doszło do zaniechania stosowania praktyki określonej w niniejszym punkcie.

2. Przedsiębiorca nie informował konsumentów o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków określonych przepisami prawa, co jest niezgodne z art. 9 ust. 1 pkt 6 uonpk (karty nr 11, 13, 15 - 16).

Na mocy art. 7 ust. 1 uonpk konsument, który zawarł umowę na odległość może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni. W art. 10 ust. 3 uonpk wymieniono wyjątki od tej reguły. Uwzględniając charakter prowadzonej przez Piotra Adama K. działalności oraz fakt, że przedmiotem zawieranych przez niego umów są płyty i kasy z nagraniami muzycznymi oraz z filmami, książki i drobne przedmioty takie jak kubki, świece itp., w niniejszym przypadku zastosowanie znajdzie art. 10 ust. 3 pkt 2 uonpk, zgodnie z którym, jeśli strony nie umówiły się odmiennie, prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość nie przysługuje konsumentowi w wypadku, gdy przedmiotem świadczenia są nagrania audialne i wizualne oraz zapisane na nośnikach programy komputerowe po usunięciu przez konsumenta ich oryginalnego opakowania. Art. 9 ust. 1 pkt 6 w/w ustawy nakłada na przedsiębiorcę obowiązek poinformowania konsumenta o powyższym prawie oraz o okolicznościach wyłączających możliwość skorzystania z przedmiotowego uprawnienia najpóźniej w chwili złożenia propozycji zawarcia umowy. Z analizy treści zapisów zawartych na stronie internetowej przedsiębiorcy wynikało, że konsumenci nie byli o swoim uprawnieniu informowani. Prawo konsumentów do odstąpienia od umów zawieranych na odległość stanowi fundament ochrony ich interesów przy zawieraniu umów na odległość. By uprawnienie to mogło zostać zrealizowane, konsumenci muszą posiadać odpowiednią wiedzę, a tą ma zapewnić informacja przekazywana przez przedsiębiorcę. Piotr Adam K. Wydawnictwo „Rock – Serwis” dopuścił się zaniechania polegającego na niedopełnieniu

obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 6 uonpk, z uwagi na co jego działanie zostało uznane za bezprawne. Tym samym przedsiębiorca naruszył obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. W związku z tym, że praktyka opisana w niniejszym punkcie miała wpływ na sytuację szerokiego grona konsumentów, którego składu osobowego nie można podać, należało stwierdzić, że godziła ona w zbiorowe interesy konsumentów. Na tej podstawie przyjęto, że doszło do naruszenia art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku przedmiotowego postępowania, w załączeniu do pisma z 05. 08. 2005r. (karty nr 42 – 43), przedsiębiorca przekazał „Regulamin zakupów” (karty nr 51 – 53) oraz poinformował o jego dostępności na stronie o adresie www.rockserwis.pl, w którym zawarto informację na temat prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, ze wskazaniem wyjątków określonych przepisami prawa.

Z uwagi na powyższe, na mocy art. 23 e ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, należało orzec, że wyżej opisana praktyka naruszała zbiorowe interesy konsumentów oraz, że doszło do zaniechania jej stosowania z dniem 05. 08. 2005r.

III. Art. 100 e ustawy antymonopolowej umożliwia Prezesowi Urzędu nadanie decyzji w całości lub w części rygoru natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego ważny interes konsumentów. W niniejszym przypadku przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy na odległość, których specyfika polega na tym, że strony nie są jednocześnie obecne w miejscu zawierania umowy, co znacznie ogranicza możliwość bezpośredniego zapoznania się z jej przedmiotem. Konsekwencją powyższego sposobu zawierania umów jest zwiększone ryzyko, że zakupiony towar nie będzie odpowiadał umowie. Interes konsumentów przemawia za tym, aby dysponowali oni potwierdzeniem wszystkich informacji dotyczących przedsiębiorcy oraz postanowień umowy, co może ułatwić np. dochodzenie roszczeń powstałych na tle umowy zawartej na odległość przed sądem. Z uwagi na przedmiotowe zagrożenie interesu konsumentów, nadanie punktowi I decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, jest uzasadnione. Stąd orzeczono jak w punkcie III niniejszej decyzji.

IV. Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty tego postępowania.

Postępowanie w sprawie stosowania przez Piotra Adama K., prowadzącego działalność pod nazwą Wydawnictwo „Rock – Serwis” praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w punkcie I i II sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla organu antymonopolowego, są wydatki związane z korespondencją prowadzoną z przedsiębiorcą. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć Piotra Adama K. Wydawnictwo „Rock – Serwis” kosztami postępowania w wysokości 36 zł (słownie: trzydzieści sześć złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 **w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

Na postanowienie zawarte w punkcie IV niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu

Okręgowego w Warszawie –Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral